

DAJMO PREDVSEM KRITIKI PRAVO MESTO IN VSEBINO

Pri nas ne prihaja do političnih problemov zaradi tega, ker komunisti in občani ne bi razumeli politike, zapisane v programu zveze komunistov ter v sklepih in stališčih VIII. kongresa ZKJ, III. plenuma CK ZKJ in IV. plenuma CK ZKS. Politični problemi so nastajali in nastajajo pri nas predvsem tedaj, ko organi družbenega upravljanja, občinske skupščine in uprava ter družbeno politične organizacije zaradi objektivnih in subjektivnih vzrokov niso zmožni dovolj hitro konkretizirati in uresničevati idejnega programa VIII. kongresa ZKJ.

Težave se kopičijo vedno takrat, ko v premagovanju objektivnih ovir, ki so v družbenem razvoju samem, ne uresničujemo dovolj dosledno tistih načel, sklepov in resolucij, ki so bile sprejeti in javno razglašeni na podlagi širokih razprav v partijskih vodstvih, v vodstvih družbeno političnih organizacij in v predstavniških telesih.

To spoznanje stalno izpri-

čuje politično razpoloženje občanov, zlasti proizvajalcev in komunistov. Prav zaradi tega moramo biti komunisti v prihodnje bolj kritični in odločni do vseh tistih, ki sodijo, da prihaja do mnogih problemov zato, ker preveč potiskamo v ospredje družbeno samoupravljanje, ker idealiziramo občane in proizvajalce, ker je preveč demokracije itd.

Za večjo moralno-politično odgovornost posameznika

Večja materialna podlaga samoupravljanja, delovanje načela dohodka, uveljavljanje delitve osebnih dohodkov po delu, večja stopnja zavesti občanov in proizvajalcev itd., skratka nova vsebina socialističnih odnosov (v materialnem, moralnem in humanističnem pogledu) pogojuje številne razprave o raznih deformacijah ter sprošča kritičen odnos do njih.

Kdor sprejme članstvo v zvezo komunistov, sprejme tudi njen program. Organizacijska disciplina znotraj zveze komunistov je pogoj in porok njenega dela, njenega boja, kajti ZK je organizacija, ki se bojuje. Ru-

šenje notranje discipline pri uresničevanju sklepov pomeni rušiti akcijsko enotnost ZK. Za obstoj te enotnosti pa je vsak član moralno politično odgovoren.

Komunisti ne morejo in ne smejo sprejeti teze, ki trdi, da kdor dela, dela nujno tudi napake in da je prav zato težavno govoriti o osebni odgovornosti, temveč le o naši skupni odgovornosti. Menim, da so tovrstna pojmovanja za komuniste nesprejemljiva, saj predstavljajo dejansko nevero v ustvarjalno silo in sposobnost ljudi, hkrati pa kažejo na to, da je treba priznavati in opravičevati vse, kar se v družbi dogaja.

Koristna je le konstruktivna kritika

Vedno več je kritike, preveč pa se zanemari njen idejni pomen. Zlasti je pomembno, da iz nje odstranimo primesi malomeščanskega izvora. Tudi za kritiko je namreč bistveno, iz kakšnih osnov izhaja in kaj hoče. Zavedajmo se, da samo kritika ni in ne more biti »odrešenik«, kajti samo kritika še ne bo obrnila zadev na bolje. Zaupna kritika, polna subjektivističnih pripomb, pogledov in

nazorov je prav tako družbeno politično škodljiva. Enako tudi kritika iz senzacionalnih osnov in komercializma, saj krepi konservativne poglede, češ da naša družba še ni zrela za javne razprave.

Mnenja sem, da se morajo komunisti združiti v akcijo tistih sil, ki se pri izgradnji naše socialistične družbe borijo z ovirami na svoji poti.

Razvijajmo samoupravno kritiko

Dolžnost komunistov je, da zlasti skupno razvijajo tisto kritično misel, ki izhaja iz pozicij samoupravljanja, ki ima pred seboj občana, proizvajalca, člana ZK. Ta kritika želi, da bi prišle do polne veljave

ustvarjalne sile občanov in da bi se močneje in hitreje razvijalo samoupravljanje.

Ta kritika — udarja po vsem, kar ovira večjo obveščenost in tesnejše stike občanov, sproščanje človekove pobude in večje možnosti za

V uvodni razpravi na občinski konferenci zveze komunistov, ki je bila 15. aprila letos, je politični sekretar občinskega komiteja ZK LUDVIK GOLOB najprej prikazal potek večmesečnih priprav za to konferenco. V nadaljevanju je osvetlil nekaj najpomembnejših problemov, ki jih objavljamo v izvlečku.

usklajevanje interesov posameznikov,

— zavrača slab odnos do dela, razne špekulacije, izigravanje samoupravnih organov, iskanje »lukenj« v predpisih itd.,

— se bori z moralnimi in drugimi deformacijami, ki smo jih podedovali ali jih

porajajo sedanja družbena protislovja,

— je po obliki in tonu kulturna, spričo dokazov (argumentov) pa neprijetna, ker — tolče po konkretnih napakah (ne posplošuje) in podira ovire, ki preprečujejo skladnejše odnose med teorijo in prakso, med besedo in dejanjem.

Analizirajmo položaj

Z reformo so nastale nove razmere, novi odnosi, vendar se problemi z njo šele začnejo. Zato ne moremo misliti, gledati in delati po starem.

Pravo ime naše ustvarjalnosti je **revolucija**, ki naj še naprej in še hitreje bogati socializem. Kdor tega ne more dojeti, ga bo čas nujno pustil za seboj, čeprav je član zveze komunistov.

Nič brez mnenja občanov

Od kod nezaupanje občanov do nove stanovanjske politike?

Znano je, da so naši delovni ljudje z velikim razumevanjem sprejeli gospodarsko reformo in da se požrtvovalno bore za uresničenje njenih ciljev. Nasprotno pa so občani do stanovanjske reforme, ki je sestavni del naše gospodarske in družbene reforme, zavzeli precej negativno stališče.

Vsekakor nas mora zanimali, kje so vzroki za tako odklonilno stališče občanov.

KJE SO VZROKI?

— Mestni svet Ljubljane je zelo pozno sprejel odlok o popisu stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ter o postopku za ugotavljanje njihove vrednosti (Glasnik LD št. 58/65), čeprav je zvezna skupščina že sredi lanskega leta sprejela resolucijo o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva ter so kmalu za tem izšli 4 tozadevni zvezni zakoni (Uradni list SFRJ št. 34, 35 in 55/65) in nato republiški zakon o pravicah in dolžnostih stanovalcev pri upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list SRS št. 36/65). Naša občinska skupščina je prav tako šele na svoji seji 25. novembra lani dala soglasje, da se Biro za stanovanjsko, poslovno in komunalno graditev preseljuje v občinsko stanovanjsko podjetje »Standard«.

— Vse to sprejemanje pravnih predpisov in sklepov o izvajanju stanovanjske reforme v zadnjem trenutku in brez široke javne razprave in sodelovanja občanov ter brez predhodnega družbeno političnega pojasnjevanja potrebe, pomena in vloge stanovanjske reforme v okviru splošne gospodarske reforme je nujno rodilo negativne rezultate.

— Občani so z začudenjem in nejevoljo sprejemali uradne popisovalce za revalorizacijo stanovanj in

s tem v zvezi višje najemnine.

— Hišni sveti in organi krajevnih skupnosti so s presenečenjem ugotavljali, da se je mimo njih in občanov iznenada pojavilo stanovanjsko podjetje »Standard« kot »predstavnik stanovalcev« (glej okrožnico stanovanjskega gospodarstva »Standard« št. II-434/2-66/RR z dne 4./3. 66.).

— Čeprav so zaradi neposredne prizadetosti občani izredno živahno razpravljali o problemih stanovanjske politike, ni niti ena družbeno politična organizacija prisluhnila tem razpravam in se takoj sama usmerila v tolmačenje temeljnih značilnosti nove stanovanjske politike, v mobilizacijo občanov za aktivno in konstruktivno sodelovanje pri reševanju problemov, ki se tesno prepletajo z interesi slehernega občana. Nobena delovna konferenca na ob-

močju naše občine, niti republiški kongres SZDL, niso temu problemu posvetili nobene (večje) pozornosti.

— Organov krajevnih skupnosti in hišnih svetov ni nihče pravočasno seznanil z vlogo in pomenom nujnih sprememb na tem izredno občutljivem področju. Hišni sveti niso bili seznanjeni s svojo novo vlogo (odgovornost za tekoče vzdrževanje stanovanj in drugih novostih).

— Zoževanje vpliva občanov na področju stanovanjskega gospodarstva in reševanje problemov mimo njih je nujno rodilo splošen odpor proti novim ukrepom. Res je, da se učimo na napakah. Samo — taka šola je zelo draga.

Ničesar brez mnenja občanov!

To načelo je uzakonjeno v naši zvezni ustavi in mnogih drugih zakonskih predpisih. Se celo pa to velja za stanovanjsko področje, saj se stanovanjski problemi tesno prepletajo z interesi vseh prebivalcev.

Pavle ŠEGULA

Kakšno stanovanjsko podjetje?

Splošne perspektive razvoja gospodarstva v svetu in doma nas vedno bolj silijo k združevanju razdrobljenega gospodarstva, torej h kooperaciji in integraciji tudi na področju — stanovanjskega gospodarstva.

Vsa Ljubljana naj ima eno stanovanjsko podjetje. Taka koncentracija sredstev in kadrov bo omogočila modernejšo organizacijo poslovanja, mehanizirano evidenco, večjo kvaliteto, cenенost, učinkovitost dela itd.

Če smo za koncentracijo in integracijo sredstev, smo hkrati za dekoncentracijo samoupravljanja občanov. Sredstva stanovanjskega gospodarstva naj se dele ob neposrednem sodelovanju občanov, pred očmi vse javnosti. Čisti računi in demokratični dogovori enakopravnih partnerjev morajo biti temelj iskrenega medsebojnega sodelovanja in zaupanja.